

Analiza Rynku

Porady nt. skutecznego rozpoczęcia handlu



Spis Treści

Wprowadzenie

Rozdział 1

Rodzaje analiz rynku 10

Rozdział 2

Analiza techniczna 15

Trendy i poziomy cenowe 16

Poziomy wsparcia i oporu 20

Analiza świecowa 30

Rozdział 3

Analiza podstawowa 43

Rozdział 4

Analiza międzyrynkowa 67

Rynek ropy i waluty naftowe	69
Zasady operacji	
carry-trade.....	74
Volume i Open Interest	79

Rozdział 5

Podsumowanie	84
---------------------------	-----------

Wprowadzenie

Chcesz odnieść sukces jako trader i dobrze zarabiać? W takim razie musisz codziennie analizować sytuację rynkową. Na początku mogą w tym pomóc gotowe prognozy od analityków lub doradcy automatyczne. Korzystając z tych narzędzi, będziesz w stanie znaleźć opłacalne możliwości i skutecznie handlować. Wadą tego podejścia jest to, że Twój zysk zależy od kompetencji innej osoby lub algorytmu automatycznego, który nie jest w stanie dogłębnie ocenić obecnej sytuacji na świecie.

Jeśli nie chcesz ograniczać swoich dochodów i chcesz maksymalnie

poszerzyć swoje możliwości do zarabiania, lepiej naucz się samodzielnie przeprowadzać analizę. Ta umiejętność pozwoli Ci nie polegać na innych i zawierać maksymalnie opłacalne transakcje.

Sztuka prognozowania jest łatwiej, niż się wydaje: procesy na rynku są stale powtarzane, więc nie będzie ciężko zapamiętać technikę postępowania dla każdego przypadku. Po jakimś czasie zobaczysz, że łatwo czytasz wykresy i wyciągasz właściwe wnioski.

Ta książka pomoże Ci opanować podstawy analizy. Dowiesz się o trzech głównych podejściach, które poprawią Twoje wyniki handlowe:

- **Analiza techniczna.** Polega na szczegółowym badaniu zachowania cen. Do tego celu są wykorzystywane wykresy. Na ich podstawie można założyć, jak się zachowa waluta w przyszłości. Prawidłowo skonstruowana prognoza może przynieść od razu kilka dochodowych transakcji.

- **Analiza podstawowa.** Jest to monitorowanie wydarzeń gospodarczych i politycznych.

Wszelkie zmiany makro- i mikroekonomiczne wpływają na kurs walut. Na przykład, niektóre wiadomości z Europy mogą wpłynąć na notowania euro, podczas gdy wydarzenia w Polsce wpływają na parę USD/PLN.

Jednak żeby podjąć właściwą decyzję, należy patrzeć na sytuację rynkową z szerszej perspektywy. Pomaga w tym analiza międzyrynkowa. Pozwala ona odkryć zależność pomiędzy rynkami walut, akcji i towarów. Na tej podstawie można potwierdzić lub zaprzeczyć istnienie trendu w określonym segmencie i przewidzieć zbliżające

się odwrócenie określonego aktywa.

Dobrzy specjaliści nie biorą się znikąd. Ty też masz wszelkie szanse na osiągnięcie sukcesu w tej dziedzinie. Dzięki tej książce poznasz podstawowe techniki analizy rynku, które pomogą Ci samodzielnie zbudować pierwsze prognozy. Trenuj tę umiejętność. W końcu to analiza pomaga w zawarciu najbardziej opłacalnych transakcji i osiągnięciu większych zysków!

Rozdział 1

Rodzaje analiz rynku



Obecnie istnieje wiele metod prognozowania ruchów cen. Najczęściej używaną natomiast jest **analiza techniczna**. Obejmuje ona m.in. takie koncepcje, jak: kanały trendów, poziomy wsparcia i oporu oraz formacje graficzne. Dodatkowo do powyższych koncepcji jest też analiza formacji świecowych, która polega na ocenie aktualnej sytuacji na rynku poprzez odczytywanie kształtów świec i ich kombinacji.

Drugą metodą jest **analiza fundamentalna**. Polega ona na badaniu wskaźników makrostatystycznych i budowaniu modeli przyszłej polityki banków centralnych. Ostatnio coraz większym zainteresowaniem cieszy się analiza wolumenów handlu kontraktami terminowymi na waluty, a także śledzenie raportu COT – cotygodniowego raportu Komisji ds. Handlu Kontraktami Terminowymi na Towary CFTC. Celem tego raportu jest uwzględnienie wszystkich otwartych pozycji na rynku kontraktów terminowych i przekazanie tych informacji innym.

Jest to doskonałe narzędzie do pomiaru zainteresowania wielorybów określonym aktywem.



Analiza międzyrynkowa służy do zrozumienia wahań niektórych par walutowych. Wyjaśnia ona zachowanie walut poprzez zmiany cen akcji i towarów.

Jak zrozumieć, która metoda przyniesie największy zysk? Najlepiej jest zapoznać się ze wszystkimi opisanymi powyżej metodami, a dopiero potem wybierać. Później stworzysz własne podejście, które będzie symbiozą wszystkich tych analiz.

Rozdział 2

Analiza techniczna



Trendy i poziomy cenowe

Prostota – to podstawowa cecha wszystkich skutecznych metod! Najczęściej do stabilnego zysku na rynku wystarczy przestrzeganie prostej i starej zasady analizy technicznej – handluj według trendu. Oczywiście są techniki, które pozwalają handlować w dowolnym kierunku.

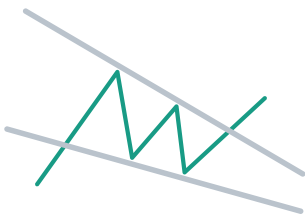
Skoncentrujemy się jednak na zasadach, które zapewnią Ci stabilny dochód i będą chronić Twój depozyt. Tak więc, zanim otworzysz transakcję, musisz określić aktualny trend dla określonej pary walutowej.

Trend — to stały ruch cen w określonym kierunku.

Istnieją dwa główne kierunki ruchu cen – trend wzrostowy oraz trend spadkowy. W pierwszym przypadku obserwujemy wzrost cen, w drugim spadek. Jest też trzeci rodzaj trendu, w którym nie da się jednoznacznie określić kierunku ceny – flat lub trend boczny.



Trend wzrostowy, każde kolejne maksimum i minimum znajduje się wyżej poprzednich.



Trend spadkowy, każde kolejne maksimum i minimum ceny znajduje się niżej poprzednich.



Flat lub trend boczny - sytuacja, w której ciężko jest określić kierunek ceny. Jeżeli masz trudności z określeniem trendu, najprawdopodobniej masz do czynienia z flatem. Często jest też nazywany okresem konsolidacji cen. Należy pamiętać, że czasami flat pojawia się, gdy rynek przygotowuje się na odwrócenie lub odwrotnie – wskazuje na przerwę w dotychczasowym trendzie, po której cena kontynuuje swój ruch.



Poziomy wsparcia i oporu

Innym ważnym aspektem analizy technicznej jest zasada zagnieżdżania się. Czasami na wykresie dziennym wyraźnie widać rynek byka. Jednocześnie jeżeli przyjrzeć się bliżej, zobaczymy krótkie ruchy spadkowe, które zwykle nazywano wahaniami korygującymi.

By lepiej zrozumieć co to jest, musimy najpierw zdefiniować ramy czasowe, w których zamierzamy handlować. Wybór przedziału czasowego zależy od rodzaju handlu. Przy handlu średnioterminowym wybieramy jako podstawę jeden ze starszych przedziałów czasowych. Najbardziej zyskowne transakcje są zawierane według trendu określonego przedziału czasowego. Jeżeli Twoja metoda handlowa polega na transakcjach dziennych, najbardziej wygodnymi wykresami będą wykresy godzinowe lub mniejsze – 30 lub 15 minutowe.

Nie jest tajemnicą, że najsilniejsze ruchy występują w momencie, gdy cena przebija horyzontalny poziom, wcześniej kumulując się w trendzie bocznym. Może to być początek odwrócenia trendu lub kontynuacja istniejącego. Z powyższego wynika, że trend boczny to najlepszy czas na wejście w transakcję.

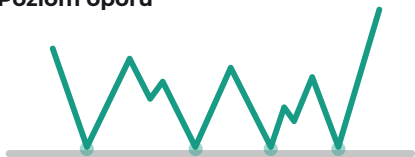
By na czas wdrożyć do silnego ruchu, musisz nauczyć się poprawnie zdefiniować poziomy trendu bocznego. W końcu przez większość czasu cena się konsoliduje, przygotowując do strzału, dlatego boczne trendy to codzienna rzeczywistość day traderów.

W handlu uczestniczą dwa typy graczy – nabywcy i sprzedawcy. Tych z kolei można podzielić według ich znaczenia dla rynku: są tzw. „wieloryby”, które tworzą główne ruchy trendowe ze względu na wolumeny swoich transakcji oraz traderzy o mniejszych transakcjach. Zadaniem tych drugich jest dostosowywanie się do głównego ruchu, czyli odgadnięcie intencji wielorybów. Należy jednak pamiętać, że jeśli wieloryby będą chcieli kupić walutę lub zagrać na spadki, będą się starać na wszelkie sposoby ukryć swoje zamiary. Jeśli nie będą tego robić i natychmiast wprowadzą całą pulę środków na rynek, cena się spłaszczy

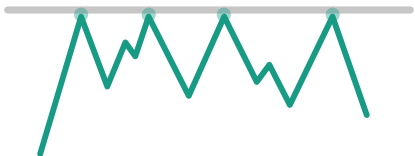
i w końcu nie osiągną zysku, na który liczyli. Tak więc zadaniem tych dużych graczy jest dokonywanie zakupów aktywów w taki sposób, by większość tego nie zauważyła, dlatego od czasu do czasu wprowadzają w błąd całe masy. W ten sposób osiągają lepsze ceny dla swoich transakcji. W końcu im niższa cena zakupu, tym wyższy zysk po jej wzroście.

Dużi gracze rynku tworzą swoją pozycję, kupując walutę za pomocą zleceń z limitem. Pomaga to utrzymać średnią cenę transakcji. Na podstawie tego wyznaczany jest poziom wsparcia w przypadku długiej pozycji.

Poziom oporu



Poziom wsparcia



Dokładnie tak samo tworzy się poziom oporu dla krótkiej pozycji. Po uruchomieniu zlecenia z limitem, cena szybko i mocno odbija się od poziomu, na którym ustawiono zlecenie. Czasami pojawia się długi cień w miejscu dotknięcia ceny do poziomu, tzw. „ślad” na wykresie.

Poziom – miejsce na wykresie, w którym cena zmienia swój kierunek. Najlepiej jest szukać punktów załamania cen w większych ramach czasowych. Większe przedziały czasowe pokażą stabilniejsze poziomy wsparcia i oporu.

Poziomy wsparcia i oporu to psychologiczne poziomy walki nabywców i sprzedawców.

Cena waha się między wsparciem a oporem, aż póki równowaga między podażą a popytem nie zostanie naruszona. Siła wsparcia i oporu zależy od kilku czynników.

Przede wszystkim od ram czasowych, w których powstają poziomy. Im większy zakres czasowy, tym większą wagę ma każdy poziom wsparcia i oporu i tym trudniejsze są do przełamania. Drugim czynnikiem determinującym siłę poziomu jest częstotliwość testowania tego poziomu przez cenę. Im częściej cena odbija się od jakiegoś poziomu, tym jest silniejszy.

Należy również rozumieć, że poziom horyzontalny jest strefą podaży i popytu. Bardzo często cena albo testuje poziom, przebijając go samym ogonem, albo w ogóle nie dociera tam.

By narysować poziom wsparcia na wykresie, musimy znaleźć dwie najniższe ceny – punkty, w których cena zmieniła kierunek w górę – i połączyć je. Aby wyznaczyć poziomy oporu szukamy dwa najwyższe punkty i robimy to samo. Poziomy mogą być wyznaczone zarówno na maksimach i minimach cen („cieniach”), jak i otwarciach i zamknięciach świec.

Na poniższym rysunku wsparcie nie jest samym poziomem, tylko obszarem, w którym uczestnicy wchodzili na rynek i otwierali pozycje kupna. To samo widzimy w przypadku oporu.

Zbliżanie się ceny do poziomego oporu skłania wielu graczy do zamykania transakcji kupna i otwierania zlecenia sprzedaży. Podobna sytuacja następuje w momencie, gdy trend zbliża się do poziomego wsparcia. Wtedy gracze otwierają pozycje kupna i próbują zamknąć wcześniej otwarte zlecenia sprzedaży. Takie zachowanie jest charakterystyczne dla wielu traderów, co sprawia, że poziome wsparcia i oporu działają skutecznie.





Analiza świecowa

Analiza świecowa jako część analizy technicznej od dawna stała się niezbędnym narzędziem tradera. Posiadanie tej umiejętności jest normą zarówno dla początkujących, jak i profesjonalistów.

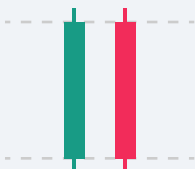
Japońskie świece to najwygodniejszy i najłatwiejszy sposób prezentowania informacji handlowych na rynku.

Ten rodzaj analizy pozwala zrozumieć psychologię, która określa aktualny stan rynku. Podobnie jak sto lat temu uczestnicy rynku kierują się emocjami – strachem i chciwością. Emocje te są dobrze widoczne na wykresach świecowych.

Jedna świeca odzwierciedla cztery wartości ceny – poziom otwarcia, zamknięcia oraz maksimum i minimum. Wartości te są przedstawione na słupku, reprezentującym okres czasowy powstania świecy.

Świeceienne są najbardziej powszechne, ale warto zauważyć, że metodę analizy świecowej można stosować do wszystkich przedziałów czasowych bez wyjątku.

Tradycyjnie świece zwyżkujące są prezentowane na biało lub na zielono, a zniżkujące – na czarno lub czerwono. Najczęściej na wykresach można spotkać następujące kształty świec:



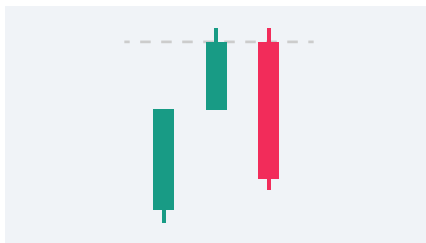
DŁUGI DZIEŃ — świeca o długim korpusie i krótkim ogonie. Jej rozmiar zależy od średniej wielkości świec, charakterystycznych dla określonego przedziału czasowego.

ZNACZENIE. Takie świece odzwierciedlają kierunkowy i znaczący ruch cen w pewnym przedziale czasu. Z reguły wskazują na stabilny trend rynkowy.



KRÓTKI DZIEŃ — krótkie świece o małych ogonach. Podobnie jak w przypadku „długiego dnia”, zależą od średniej wielkości świec, charakterystycznych dla określonego przedziału czasowego.

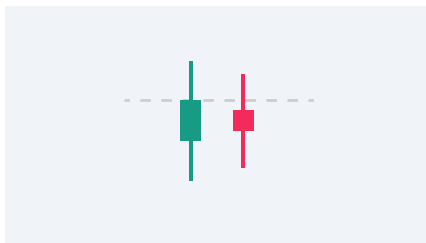
ZNACZENIE. Te świece powstają w krótszych przedziałach czasowych. Wskazują na niepewność rynku lub na zbliżające się wydarzenie, które wpłynie na rynek.



MARUBOZU — świeca, w której wartość ceny otwarcia i / lub zamknięcia jest ekstremalna. Innymi słowy taka świeca nie ma ogodna z jednej lub z obu stron.

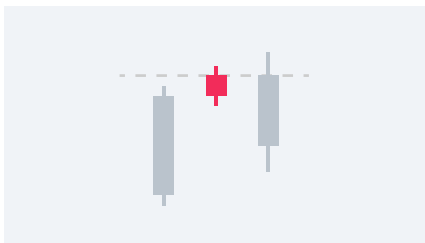
ZNACZENIE. Biała lub zielona Marubozu wskazuje najczęściej na trend zwyżkujący. Marubozu zamknięcia (czerwona marubozu) wskazuje, że w momencie zamknięcia osiągnięto ekstremalną wartość ceny.

Ta świeca ma większą wagę niż zielona Marubozu.



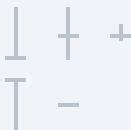
SZPULKI — świeca o małym korpusie i długich cieniach po obu stronach.

ZNACZENIE. Podobnie jak w przypadku „krótkiego dnia”, wskazuje na niepewność nastrojów panujących na rynku. Jej kolor i długość cieni nie mają natomiast znaczenia.



GWIAZDA — krótka świeca która powstaje po długiej u góry lub u dołu wykresu cenowego. Kolor świecy nie ma znaczenia.

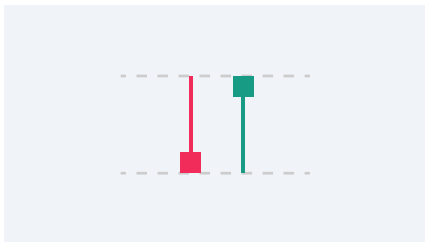
ZNACZENIE. Pojawienie się krótkiej świecy po wyraźnym trendzie wskazuje na niepewność rynku co do kontynuowania dotychczasowego ruchu.



DOJI — słowo japońskiego pochodzenia oznaczające „zamieszanie”. Taka świeca praktycznie nie ma ciała co oznacza, że cena otwarcia i cena zamknięcia znajdują się prawie na tym samym poziomie.

ZNACZENIE. Pojawienie się doji wskazuje na brak zdecydowania na rynku lub na przerwę w dotychczasowej tendencji. Jednak zanim robić prognozy na jej podstawie

należy wziąć pod uwagę sąsiednie świece.



PAPIEROWY PARASOL - świeca o małym korpusie i długim cieniu z jednej strony. Wielkie znaczenie ma miejsce, w którym powstaje – na górze lub na dole – a także po której stronie ma ogon. Każda konfiguracja ma swoją własną unikalną nazwę, co pozwala jednoznacznie identyfikować taką świecę.

ZNACZENIE. Być może najsilniejsza świeca, wskazująca na możliwe odwrócenie trendu. Jej tworzenie oznacza konflikt interesów między uczestnikami rynku.

Każda świeca dostarcza informacji o nastrojach na rynku w momencie gdy powstaje. Badając formacje świecowe i zdając sobie sprawę z nastrojów rynkowych, będziemy mogli z większą precyzją przewidzieć zachowanie cen w najbliższej przyszłości.

Wcześniej w analizie świecowej szczególną uwagę poświęcano cenie zamknięcia świecy. Jednocześnie zmiany w ciągu dnia nie były brane pod uwagę.

Najważniejszym celem było zakończenie dnia handlowego wygraną i rozpoczęcie kolejnej rundy handlowej z pozycji przewagi. Wydaje się to całkiem logiczne, ponieważ cena zamknięcia dla nas jest bliższa niż cena otwarcia, dlatego nadchodzące wydarzenia miały większą wagę niż te przeszłe.

Współczesne rynki się zmieniły. Szybkość przekazywania informacji, w tym cytatów, jest teraz liczona w ułamkach sekund. Nie mogło to nie wpłynąć na stosunek traderów do zmian cen w ciągu dnia.

A ponieważ rynek jest fraktalny – podobny do siebie – analiza świecowa może być stosowana w każdym ułamku czasowym. Teraz traderzy śledzą zmiany aktywów w różnych ramach czasowych, by znaleźć najlepszy punkt wejścia lub lepiej zrozumieć aktualny stan rynku.



Rozdział 3

**Analiza
podstawowa**

Analiza podstawowa jest ciężka do zastosowania w handlu dziennym. Te informacje będą przydatne raczej dla tych, kto handluje w perspektywie średnio- i długoterminowej. Jednak znajomość tych procesów pomoże lepiej zrozumieć rynki i uczyni handel bardziej wydajnym.

Cała istota analizy podstawowej sprowadza się do jednego prostego zadania – określenia polityki pieniężnej banku centralnego. Monitorowanie działań regulatora jest istotnym elementem tego podejścia. W ciągu ostatnich 5-7 lat to właśnie działania banków centralnych

kształtowały długoterminowe trendy na rynku Forex.

Trendy nie biorą się znikąd, kształtują się pod wpływem szeregu czynników makroekonomicznych.

Czynniki te wpływają na redystrybucję przepływów kapitałowych. Duże banki inwestycyjne i komercyjne, a także fundacje i inwestorzy prywatni inwestują swój kapitał tam, gdzie mogą uzyskać największy dochód.

Należy zauważyć, że ta logika ma odniesienie do sytuacji, w których jest brak oczywistych zagrożeń dla inwestorów.

System bankowy dowolnego kraju przyjmuje depozyty o określonym oprocentowaniu. Z kolei zmiana oprocentowania banku centralnego determinuje opłacalność lokat w bankach komercyjnych. Im wyższe oprocentowanie banku centralnego, tym wyższe oprocentowanie depozytu w banku komercyjnym.

Ponadto rządy różnych krajów udzielają pożyczek, emitując rządowe papiery wartościowe. Oferują swoim inwestorom pewien procent, który jest również powiązany ze stopą procentową banku centralnego.

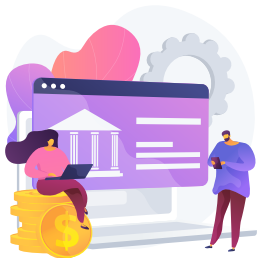
Inwestorzy będą lokować kapitał w bankach komercyjnych o wyższej stopie depozytowej. Będą również inwestować w bardziej dochodowe papiery rządowe i korporacyjne, generując popyt dla odpowiedniej waluty. Rządowe papiery wartościowe są zwykle denominowane w walucie krajowej, dlatego, zanim je kupią inwestorzy powinni najpierw kupić walutę tego kraju.

To właśnie z powodu różnic stóp procentowych dwóch banków centralnych na wykresach par walutowych pojawiają się stabilne wahania, nazywane trendami.

Czym więc jest polityka pieniężna (MP) banków centralnych, z czego się składa i jak wpływa na rynek walutowy?

Polityka pieniężna to zestaw środków, które wpływają na procesy makroekonomiczne, takie jak inflacja, bezrobocie i wzrost gospodarczy. Stosując określone środki, bank centralny i rząd starają się wpłynąć na produkcję poprzez strefę monetarną. Instytucje te regulują ilość pieniądza w obiegu, wielkość pożyczek, poziom stóp procentowych i szereg innych wskaźników.

Innymi słowy, działania banku centralnego w odniesieniu do gospodarki kraju można wyobrazić jako relację między lekarzem a pacjentem, gdzie pacjent to gospodarka, a lekarz – regulator. Gdy następuje kryzys lub w celu jego zapobiegania, bank centralny niczym lekarz rusza na ratunek z całym zestawem narzędzi leczniczych. Cel jest prosty – pomóc gospodarce przezwyciężyć „chorobę”. I w tym celu używano szeregu środków.



Typy polityki pieniężnej

Politykę banku centralnego można podzielić na dwa typy: miękką i twardą. Miękka polityka pieniężna jest prowadzona przez bank centralny w czasie, gdy gospodarka potrzebuje dodatkowych zachęt. Z reguły regulator stosuje taką politykę w okresie kryzysów lub po nich.

Co to jest kryzys? Mówiąc bardzo wprost, jest to brak pieniędzy w posiadaniu mieszkańców kraju, spadek aktywności gospodarczej i wysoki poziom bezrobocia, które przyczynia się do braku pieniędzy.

Rosnące bezrobocie prowadzi do spadku popytu konsumpcyjnego na towary i usługi. W takich warunkach ludność jest bardziej skłonna do oszczędzania i kumulacji środków niż na wydawanie pieniędzy lub zaciąganie pożyczek. Brak dużego popytu prowadzi do spadku cen towarów i usług. Bardziej dotyczy to jednak gospodarek krajów rozwiniętych, w których udział importu dóbr konsumpcyjnych nie jest tak wysoki.

Tak więc kryzys to przede wszystkim wysoki poziom bezrobocia, spadające ceny konsumpcyjne i spadek PKB.

W takich warunkach bank centralny będzie dążył do prowadzenia miękkiej polityki pieniężnej, wykorzystując narzędzia, które posiada w swoim arsenale. Jeżeli bankowi centralnemu uda się przezwyciężyć kryzys, będzie się starał anulować wprowadzone wcześniej środki stymulacyjne, by zapobiec wzrostowi inflacji.



Polityka zachęt

- Poziom stóp procentowych – niski lub spada
- Operacje na rynku otwartym – BC jako nabywca papierów wartościowych
- Rezerwy spadają
- Są implementowane nietradycyjne środki polityki pieniężnej

Polityka ograniczeń

- Poziom stóp procentowych w górę

- Operacje na rynku otwartym – BC jako sprzedawca papierów wartościowych
- Rezerwy rosną
- Nietradycyjne środki polityki pieniężnej są wycofywane



Ważne jest zrozumienie, że miękka lub bardzo miękka polityka pieniężna nie będzie miała skutku, jeżeli waluta krajowa w okresie stymulacyjnym będzie droga. Na rynku cena waluty może wzrosnąć nawet przy łagodnej polityce Banku Centralnego. Jednak sam regulator doskonale ocenia siłę środków stymulacyjnych i ich nieskuteczność w obliczu rosnącej waluty krajowej.

W przypadku miękkiej polityki i rosnącego kursu walutowego bank centralny będzie się starał obniżyć kurs. Mogą to być zarówno działania skierowane na rozszerzenie zachęt, jak i interwencje werbalne.

Często wystarczy oświadczenia, że bank centralny jest gotowy do podjęcia dodatkowych działań. Same pogłoski na ten temat mogą odwrócić kurs walutowy, ponieważ rynki poruszają się zgodnie z oczekiwaniami, a motorem są emocje.

Warto podkreślić, że w przypadku rozbieżności pomiędzy technicznym ruchem pary walutowej a wnioskami z analizy fundamentalnej, korekta kursu często następuje po publikacji ważnych wskaźników makroekonomicznych.

Korekta może być skutkiem takich czynników:

- zmiana intencji wielorybów, ponieważ ich interesy również uległy zmianie ze względu na zmienione procesy makroekonomiczne;
- wpływ banków centralnych, które poprzez swoje oświadczenia lub działania wpływają na komponent makroekonomiczny.



Algorytm analizy podstawowej:

1. Określić rodzaj polityki pieniężnej dwóch banków centralnych
2. Ocenić wiarygodność zmiany polityki pieniężnej

Określić rodzaj polityki pieniężnej dwóch banków centralnych oraz czas jej realizacji

Przyjrzymy się teraz bliżej tej instrukcji. Załóżmy, że zidentyfikowaliśmy rodzaj polityki pieniężnej dwóch banków centralnych i wiemy,

że obaj stosują zachęty. Następnym krokiem jest sprawdzenie, czy rynek zareaguje na te działania. Jeśli regulatorzy od dłuższego czasu trzymają się obecnego kursu, a statystyki makro nie sygnalizują żadnych zmian, to najprawdopodobniej większą wagę w handlu dzisiejszym będzie miała analiza techniczna. Jeśli jednak w działaniach banku centralnego widać priorytet – ma sens porównanie technicznego i fundamentalnego obrazu rynku.

Istnieją dwie opcje rozwoju wydarzeń:

1. Analiza techniczna i podstawowa są zgodne ze sobą

Jeśli analiza podstawowa zapowiada osłabienie waluty, a techniczna to potwierdza, możemy śmiało handlować wg. trendu w ciągu dnia.

2. Analiza techniczna nie jest zgodna z podstawową

Sytuacja, w której np. analiza techniczna zapowiada wzrost w perspektywie krótkoterminowej, ale zasadniczo działania banku centralnego są skierowane na obniżenie kursu. W tym przypadku będziemy bardziej polegać na sygnałach analizy technicznej.

Jednak przy braku zgodności tych podejść w perspektywie średnio- i długoterminowej stosujemy analizę podstawową. Pamiętaj o statystykach makro, by nie przegapić odwrócenia lub przynajmniej głębokiej korekty w stosunku do obecnego ruchu technicznego.

PP	Warunki
BC1 — stymuluje	Uwzględnione przez ceny
BC2 — stymuluje	Priorytet

Krok 1	Krok 2	Krok 3
Stosuj AT		
Porównaj AT i AP	↑ ↑	Stosuj AT
↗ ↘	↑ ↓	Stosuj AT ale nie zapominaj też o statystyce makro

Oceń prawdopodobieństwo zmiany PP

Miej pod ręką tylko najważniejsze statystyki i uważaj na wypowiedzi szefów banków centralnych. Szefowie BC w swoich raportach i konferencjach prasowych często komentują aktualne wartości głównych wskaźników (CPI, bezrobocie, PKB). Pomaga to określić ich przyszłe działania. Np. kalendarze ekonomiczne zawierają listy zaktualizowanych statystyk sortowanych według dnia tygodnia i kraju. Codziennie otrzymujemy informacje z różnych sektorów gospodarki, dane o inflacji, sektorze przemysłowym,

rynku nieruchomości, stanie sektora bankowego itp.

Starając się trzymać wszystkie te informacje w głowie, szybko zgubisz się w napływie informacji i zniechęcisz się do analizy podstawowej i w ogóle ekonomii. By ta praca nie stała się dla Ciebie zniechęcająca, a wręcz przeciwnie, sprawiała przyjemność, musisz usystematyzować główne wskaźniki makroekonomiczne w tabeli. Takie podejście pomoże zidentyfikować główne trendy w gospodarce określonego kraju i podjąć właściwą decyzję.

Jak już wiemy, trendy rynkowe powstają pod wpływem BC. To bank centralny określa wartość pieniądza, co determinuje przyszłe przepływy kapitału, czyli trendy.

By poprawnie ocenić aktualne trendy i przewidzieć możliwe zmiany, konieczne jest monitorowanie działań Banku Centralnego.

BC podejmuje swoje decyzje na podstawie statystyk makro. Jeśli sytuacja w gospodarce się pogorszy, bank centralny podejmuje określone działania, by ją wesprzeć, korzystając z posiadanych mechanizmów.

Na przykład:

Przeanalizujemy zachowanie amerykańskiego Banku Centralnego (Fed) podczas kryzysu 2008 r. Główne wskaźniki makroekonomiczne w okresie 2008-2009 bardzo wyraźnie wskazywały na istnienie głębokiego kryzysu w Stanach Zjednoczonych. Chodzi m.in. o dane inflacyjne (CPI), stopie bezrobocia i PKB. W październiku 2008 r. inflacja (wskaźnik CPI) spadła do wartości ujemnych i wyniosła -0,1 proc.

W II kwartale 2009 r. główny wskaźnik aktywności gospodarczej (PKB) również znalazł się w strefie ujemnej

i wyniósł -6,4 proc.

W październiku 2009 r. stopa bezrobocia wynosiła 10,2 proc., choć w lutym 2008 r. wynosiła 4,8 proc.

Do walki z kryzysem, Fed od 7 lat stosował wyjątkowo niską stopę procentową 0-0,25 proc., a także trzykrotny program luzowania ilościowego (QE). W momencie obniżenia głównej stopy procentowej do poziomu 0-0,25 proc. dolar spadł na prawie wszystkich głównych parach walutowych. Warto zauważyć, że globalny spadek wartości dolara obserwowany był na każdym z trzech etapów programu luzowania ilościowego.

Rozdział 4

Analiza międzyrynkowa

Jeśli handlujemy określoną parą walutową, warto wiedzieć, jakie inne dodatkowe czynniki mogą wpływać na jej kurs. Musimy zobaczyć cały obraz - pozwoli to uchronić się przed nagłymi wahaniami kursu i zarobić na handlu według trendu. Przyjrzyjmy się bliżej stopom procentowym i cechom walut w zakresie relacji między rynkami.



Rynek ropy i waluty naftowe

Pomimo powiązań niektórych walut i giełd należy również pamiętać o korelacji rynku towarowego z walutami towarowymi. Są ściśle ze sobą powiązane: wahania na jednym rynku na pewno doprowadzą do zmian na drugim.

Na przykład dolar kanadyjski i rubel rosyjski mają silną korelację z ropą, ponieważ wydobywanie węglowodorów

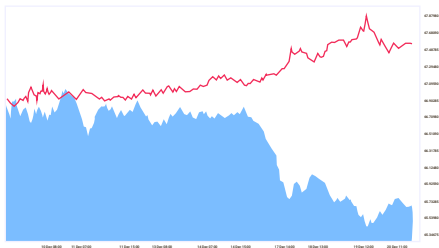
ma wielkie znaczenie dla przemysłu Kanady i Rosji.

W okresie dużego zapotrzebowania na paliwa eksport surowców pozytywnie wpływa na saldo handlu zagranicznego krajów eksportujących. Prowadzi to do wzrostu ich walut, a czasem do wzrostu inflacji. Ta zależność działa również w przeciwnym kierunku.

Dynamika cen na rynku ropy może być zarówno motorem wzrostu cen konsumpcyjnych, jak i powodem deflacji. Żadne z tych zjawisk nie jest korzystne dla wzrostu gospodarczego.

Niskie ceny ropy nieuchronnie doprowadzą do niższych stóp inflacji. Niższe ceny surowców obniżają przychód z ich sprzedaży. Spadają wskaźniki zysków firm branżowych, zmieniają się statystyki makro. Spadająca inflacja pociąga za sobą cały szereg niekorzystnych czynników: spadek produkcji przemysłowej, słaby PKB i rosnące bezrobocie. Zmiany te określają zachowania regulatorów. Banki centralne zaczynają prowadzić politykę, która byłaby odpowiednia dla istniejącej sytuacji, a wszelkie działania banku centralnego w ramach polityki pieniężnej wpływają na kurs waluty krajowej.

Zobaczmy jak to działa na prawdziwym przykładzie:



Na czerwono przedstawiono dynamikę pary walutowej USD/CAD w stosunku do ropy Brent.

W okresie od 16 czerwca 2014 r. do 11 stycznia 2016 r. widać wyraźną korelację pomiędzy CAD a ropą Brent. Notowania ropy spadły ze 114 USD do 30 USD lub o 73,7 proc.

we wskazanym okresie. Jednocześnie para walutowa USD / CAD wzrosła z 1,0700 do 1,4500, a CAD spadł 35,5 proc.



Zasady operacji Carry Trade

Kiedy oprocentowanie obligacji lub depozytów w danym kraju zaczyna rosnąć, fundusze hedgingowe, korporacyjni dealerzy walutowi i inni uczestnicy rynku starają się utrzymać tempo. Najbardziej powszechnym sposobem na to są transakcje typu Carry Trade.

Schemat operacji typu Carry Trade:

Najpierw jest pobierana pożyczka z minimalnym oprocentowaniem. Następnie cała kwota jest wymieniana na inną walutę i deponowana pod wyższą stawkę. Alternatywnie są kupowane zyskowne aktywa: obligacje o wysokiej stopie rentowności, akcje spółek lub kontrakty terminowe na towary.

Waluta pożyczki będzie nazywana walutą finansowania. Należy zauważyć, że walutę finansowania charakteryzuje nie tylko niskie oprocentowanie, ale także nadwyżka handlowa kraju.

Takie operacje są dostępne głównie dla dużych uczestników rynku, których czyny wpływają na traderów na wszystkich poziomach. Ich decyzje mogą przynieść dobre zyski lub okazać się nieprzyjemną niespodzianką w przypadku, jeśli okaże się, że instrument handlowy zawiera walutę finansowania.

Uczestnicy starają się zarobić na różnicy rentowności operacji Carry Trade, w związku z czym rośnie wolumen transakcji. Może to doprowadzić do hossy (wzrostu) waluty dochodowej i bessy (spadku) waluty finansowania.

Tendencje te będą się utrzymywać tak długo, aż póki uczestnicy rynku będą pewni, że jeden bank centralny utrzyma politykę wysokich stóp, a drugi będzie stosować działania stymulujące. Wynik takich operacji tworzy trendy, które utrzymują się przez kilka dni, tygodni lub miesięcy.

Ważne jest zrozumienie, że zmiana polityki pieniężnej banku centralnego w zakresie stóp procentowych lub wpływ banku centralnego na kurs walutowy może uruchomić mechanizm Carry Trade zarówno w jednym, jak i drugim kierunku:

- wzrost wysoce dochodowych walut w operacjach Carry Trade może przebiegać płynnie i tworzyć ruch trendowy;
- z kolei zamknięciu tych transakcji może towarzyszyć duża zmienność kursu waluty finansowania.



Volume i Open Interest

Różnica między pojęciami Open Interest (OI) a Volume jest taka, że Volume pokazuje liczbę kupionych i sprzedanych kontraktów, podczas gdy OI reprezentuje wielkość rynku. Kiedy nabywca otwiera długą pozycję, a sprzedawca krótką, OI będzie równe 1, a Volume – 2.

Rynek kontraktów terminowych jest ściśle powiązany z rynkiem spot. Rynek spot to rynek, na którym wszystkie instrumenty są kupowane i sprzedawane wyłącznie za gotówkę i z natychmiastową dostawą.

Połączenie tych rynków pozwala nam wykorzystywać publiczne informacje z giełd towarowych do przewidywania zmian cen par walutowych i kontraktów CFD na rynku Forex.

Dla traderów rynku walutowego interesujące będą dane z innych platform handlowych w kontekście raportów nt. walutowych kontraktów terminowych. Możliwe jest również prognozowanie na podstawie danych kontraktów CFD na indeksy i towary, w oparciu o zasadę relacji międzyrynkowych.

Przykład:

Mamy trend wzrostowy, jednocześnie obserwujemy wzrost Volume i OI dla kontraktów terminowych na indeks giełdowy SP500. Możemy stwierdzić, że pieniądze trafiają na rynek, co oznacza, że trend jest silny i będzie kontynuowany. W takim przypadku warto kontynuować handel w ramach obecnej tendencji.

Jeżeli natomiast widzimy nadchodzące zmiany w polityce pieniężnej Fed, ponownie wracamy do OI. Musimy ustalić, czy rynek uwzględnia te oczekiwania w obecnej cenie.

Jeśli duzi gracze naprawdę spodziewają się zmiany polityki banku centralnego z miękkiej na twardą, będą zamykać długie pozycje, a pieniądze opuszczą rynek.

Towarzyszyć temu będzie spadek Volume i OI dla kontraktów terminowych na indeks SP500, rynek zacznie słabnąć, a korekty będą coraz częstsze i głębsze.

Z technicznego punktu widzenia będzie to wyglądać jak konsolidacja na szczytach, trend boczny z dalszym wybiciem wsparcia lub formacje sygnalizujące odwrócenie.

Mając takie sygnały, należy być przygotowanym na:

- gwałtowny i trwały wzrost kursu waluty finansowania;
- wzrost kosztów instrumentów ochronnych, takich jak złoto;
- spadek aktywów i walut towarowych.

Podsumowanie

Prawdziwy trader powinien nauczyć się pracować z dużą ilością danych. Nie martw się - przy odpowiednim podejściu te umiejętności pojawiają się dość szybko, po czym stają się automatyczne. Wkrótce zdasz sobie sprawę, że śledzisz notowania walut, przetwarzasz sygnały transakcyjne i czytasz wiadomości jednocześnie.

Najważniejszym zadaniem jest nauczyć się właściwego wykorzystania pozyskanych danych do prognozowania. Twórz pełny obraz tego, co się dzieje, wykorzystując całą wiedzę, którą posiadasz.

Weź pod uwagę informacje otrzymane z różnych źródeł: sygnały doradców automatycznych i klasyczne narzędzia analizy technicznej. Zacznij od prostych prognoz, trenuj swoje podejście analityczne.

Ucz się różnych technik analizy rynku. Gdy zrozumiesz wszystkie procesy tworzenia ceny, nauczysz się właściwie używać wykresów i tworzyć prognozy, które się sprawdzają.



